

Sygn. akt. III Kp 1471/12

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 19 grudnia 2012r. (data wpływu), sygn. akt 2 Ds. 101/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **V. P.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia 11 kwietnia 2013 roku, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 14 kwietnia 2012 roku, sygn. akt II Kp 469/12 wobec V. P., syna W. i G., urodzonego (...) w D. (Ukraina), podejrzanego o to, że:

w dniu 6 kwietnia 2012 roku we W., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia W. S., zadał mu kilka ciosów młotkiem w głowę, powodując rozległe obrażenia czaszkowo- mózgowo, a w tym pęknięcie podstawy czaszki, skutkujących zgonem W. S.

tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2012 roku, sygn. akt II Kp 469/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej zastosował wobec V. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień współpodejrzanego J. Ż., zeznań świadka U. W., zeznań świadka Z. W., wyniki oględzin miejsca zdarzenia, wyniki oględzin miejsca ujawnienia przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa i pochodzących z przestępstwa, opinia i sprawozdanie z sądowno lekarskich oględzin ciała i sekcji zwłok ludzkich, opinia biegłego z zakresu badań biologicznych, analiza danych przekazanych przez operatorów telefonii komórkowej, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego V. P. wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustala także, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Podkreślić należy, że z wyjaśnień J. Ż., konkubiny podejrzanego, która, co szczególnie istotne, pozostaje pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 239 § 1 k.k. polegającego na pomocy w zacieraniu śladów zarzucanego mu przestępstwa i udzieleniu podejrzanemu pomocy w ukrywaniu się oraz

przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. wynika, że nieustalony mężczyzna przekazał jej list od podejrzanego, w którym ten prosił o to, by zmieniła ona w opisany w liście złożone w sprawie wyjaśnienia. Nie bez znaczenia jest także fakt, iż świadkami w niniejszej sprawie są znane podejrzanemu osoby, zamieszkujące w sąsiedztwie pokrzywdzonego.

Warto podkreślić, że podejrzany jest obywatelem R. U., a decyzją Wojewody (...)z dnia 21 maja 2007r. został wydany z terytorium R. P.. W związku z powyższym w niniejszej sprawie zachodzi szczególna podstawa stosowania tymczasowego aresztowania opisana w art. 258 § 1 punkt 1 k.p.k.

Ponadto nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie V. P. – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k., stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne w szczególności ukrywać się przed organami ścigania. Obawa ta jawi się jako realna gdy zważy się na okoliczność, iż z dotychczas zebranych dowodów wynika, iż podejrzany przed zatrzymaniem podjął działania mające na celu ukrywanie się i zacieranie śladów przestępstwa, a także podjął próbę ucieczki w trakcie przeprowadzania wizji lokalnej.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa, zwłaszcza w ostatnim czasie przeprowadzono liczne czynności procesowe, w szczególności pozyskano kolejne opinie biegłych. W celu prawidłowego zakończenia postępowanie przygotowawczego należy kontynuować podjęte działania. Przede wszystkim konieczne jest uzyskanie zleconej postanowieniem z dnia 23 października 2012r. zespołowej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej i biegłego z zakresu mechanoskopii. Niezbędne jest też uzupełniające przesłuchanie biegłego z zakresu informatyki. Przy uwzględnieniu wyników powyższych czynności konieczne może się okazać dokonanie zmiany stawianego podejrzanemu zarzutu i przeprowadzenie czynności procesowych z jego udziałem. Następnie należy wykonać końcowe czynności śledztwa z udziałem podejrzanego i jego obrońcy.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępnie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono zresztą żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstępnie od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane lub jej rodziny, jednak odstępnie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody, zwłaszcza gdy można im zaradzić (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.